

nistracji państwowej oraz centralnych związków spółdzielni.

2. Dyrektorzy okręgowych urzędów kontroli koordynują działalność kontrolną terenowych organów administracji państwowej, terenowych jednostek kontroli, inspekcji i rewizji, podległych naczelnym, centralnym i terenowym organom administracji państwowej, oraz terenowych związków spółdzielni.

§ 2. 1. Naczelne i centralne organy administracji państwowej oraz centralne związki spółdzielni koordynują działalność podległych im organów i jednostek kontroli, inspekcji i rewizji z działalnością Najwyższej Izby Kontroli.

2. Terenowe organy administracji państwowej stopnia wojewódzkiego i kierownicy terenowych jednostek państwowych zapewniają koordynację działalności podległych im jednostek kontroli z działalnością okręgowych urzędów kontroli, a zarządy terenowych związków spółdzielni zapewniają koordynację działalności kontrolnej tych związków z działalnością okręgowych urzędów kontroli.

§ 3. 1. Naczelne i centralne organy administracji państwowej oraz centralne związki spółdzielni zapewniają:

- 1) uzgadnianie z Najwyższą Izbą Kontroli rocznych i kwartalnych planów kontroli; plany kontroli powinny wymieniać tematy kontroli, a w miarę potrzeby — jednostki objęte kontrolą oraz czasokres kontroli,

2) w miarę potrzeby współdziałał w kontrolach przeprowadzanych przez Najwyższą Izbę Kontroli,

3) przedstawianie Najwyższej Izbie Kontroli wyników ważniejszych kontroli oraz rocznych sprawozdań z działalności kontrolnej.

2. Najwyższa Izba Kontroli udostępnia naczelnym i centralnym organom administracji państwowej oraz centralnym związkom spółdzielni niezbędne informacje w zakresie umożliwiającym opracowywanie planów kontroli, o których mowa w ust. 1 pkt 1.

3. Do kierowników terenowych jednostek państwowych stosuje się odpowiednio przepisy ust. 1, do terenowych organów administracji państwowej stopnia wojewódzkiego i zarządów terenowych związków spółdzielni stosuje się odpowiednio przepisy ust. 1 pkt 1 i 2, a do okręgowych urzędów kontroli stosuje się odpowiednio przepis ust. 2.

§ 4. Najwyższa Izba Kontroli i okręgowe urzędy kontroli mogą zwoływać narady z organami kontroli w celu szkolenia i wymiany doświadczeń w zakresie metod, techniki i organizacji kontroli.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *P. Jaroszewicz*

90

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 31 marca 1976 r.

w sprawie szczegółowych zasad powoływania i uprawnień inspektorów-rzeczoznawców i inspektorów społecznych Najwyższej Izby Kontroli oraz zasad wynagradzania inspektorów-rzeczoznawców.

Na podstawie art. 13 ust. 6 ustawy z dnia 27 marca 1976 r. o Najwyższej Izbie Kontroli (Dz. U. Nr 12, poz. 66) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Prezes Najwyższej Izby Kontroli oraz dyrektorzy okręgowych urzędów kontroli powołują spośród osób nie zatrudnionych w Najwyższej Izbie Kontroli i okręgowych urzędach kontroli inspektorów-rzeczoznawców mających wysokie kwalifikacje fachowe w objętej kontrolą dziedzinie administracji państwowej, gospodarki narodowej, nauki, techniki, oświaty i kultury.

2. Do wykonywania czynności inspektorów-rzeczoznawców powołuje się pracowników oraz emerytowanych pracowników administracji państwowej i gospodarczej o odpowiednio wysokich kwalifikacjach zawodowych i moralnych, długoletnim stażu pracy oraz dużym doświadczeniu zawodowym.

3. Powołanie inspektora-rzeczoznawcy następuje na czas określony, z ustaleniem zakresu i form przeprowadzania kontroli lub udziału w kontroli przeprowadzanej zespołowo.

4. Do wykonywania czynności inspektora-rzeczoznawcy nie może być powołany pracownik kontrolowanego organu lub jednostki.

§ 2. 1. Prezes Najwyższej Izby Kontroli oraz dyrektorzy okręgowych urzędów kontroli powołują inspektorów społecznych spośród osób mających nienaganną opinię i wysoki autorytet w swoim środowisku, znanych z aktywnej działalności społecznej, przede wszystkim spośród działaczy organizacji społeczno-politycznych, aktywistów związków zawodowych, członków komisji rad narodowych, działaczy spółdzielczych, samorządu robotniczego i rolniczego.

2. Do inspektorów społecznych stosuje się odpowiednio przepisy § 1 ust. 3 i 4.

§ 3. 1. Inspektorzy-rzeczoznawcy w związku z wykonywaniem kontroli są uprawnieni do:

- 1) badania całokształtu działalności organu lub jednostki kontrolowanej,
- 2) wstępu do wszystkich pomieszczeń i innych obiektów organu lub jednostki kontrolowanej i dokonywania oględzin tych obiektów,
- 3) żądania dokumentów oraz ustnych i pisemnych wyjaśnień od pracowników organu lub jednostki kontrolowanej, sporządzania odpisów żądanych dokumentów oraz protokołów przyjęcia ustnych wyjaśnień,

- 4) wzywania i przesłuchiwania pracowników organu lub jednostki kontrolowanej, a także innych osób w trybie określonym przepisami Kodeksu postępowania administracyjnego,
- 5) zabezpieczania niezbędnych dokumentów i innych dowodów przez opieczetowanie i oddanie — za pokwitowaniem — na przechowanie kierownikowi organu lub jednostki kontrolowanej albo przechowanie w oddzielnym zamkniętym i opieczetowanym pomieszczeniu.

2. Inspektorzy społeczni w związku z wykonywaniem kontroli są uprawnieni do badania działalności organu lub jednostki kontrolowanej w zakresie ustalonym w upoważnieniu do kontroli oraz przysługują im odpowiednio uprawnienia inspektorów-rzeczoznawców określone w ust. 1 pkt 2, 3 i 5.

§ 4. Inspektorzy-rzeczoznawcy i inspektorzy społeczni mogą występować do dyrektora okręgowego urzędu kontroli lub do Prezesa Najwyższej Izby Kontroli o ukaranie osób winnych zaniedbań lub naruszeń obowiązków na zasadach i w trybie określonych w art. 15 ustawy z dnia 27 marca 1976 r. o Najwyższej Izbie Kontroli (Dz. U. Nr 12, poz. 66).

§ 5. 1. Inspektorzy-rzeczoznawcy oraz inspektorzy społeczni wykonują zlecone czynności:

- 1) w zespołach z udziałem inspektorów zawodowych Najwyższej Izby Kontroli lub okręgowego urzędu kontroli,
- 2) w zespołach inspektorów-rzeczoznawców oraz inspektorów społecznych,
- 3) indywidualnie.

2. W wypadku określonym w ust. 1 pkt 1 czynności kontrolne są wykonywane pod kierownictwem inspektora zawodowego, a w wypadku określonym w ust. 1 pkt 2 — pod kierownictwem inspektora wyznaczonego przez organ powołujący.

§ 6. Inspektorzy-rzeczoznawcy oraz inspektorzy społeczni otrzymują od organu zlecającego czynności kontrolne imienne upoważnienia do przeprowadzenia tych czynności, określające przedmiot, zakres i czas kontroli oraz nazwę i adres organu lub jednostki kontrolowanej.

§ 7. 1. Inspektorzy-rzeczoznawcy i inspektorzy społeczni przeprowadzają zlecone czynności po okazaniu kierownikowi kontrolowanego organu lub jednostki upoważnienia, o którym mowa w § 6, w dniach i godzinach pracy tego organu lub jednostki, chyba że w upoważnieniu określono inne terminy.

2. Inspektorzy społeczni będący pracownikami społecznych zakładów pracy przeprowadzają czynności kontrolne w zasadzie po godzinach pracy macierzystych zakładów.

§ 8. Kierownicy organów lub jednostek kontrolowanych:

- 1) zapewniają warunki umożliwiające sprawne wykonywanie czynności przez inspektorów-rzeczoznawców i inspektorów społecznych oraz na ich wniosek zawi-

adamiają podległych pracowników o rozpoczęciu kontroli i miejscu dokonywania czynności,

- 2) wydają na wniosek inspektorów-rzeczoznawców i inspektorów społecznych zarządzenia w celu zapewnienia realizacji uprawnień określonych w § 3 oraz w uzasadnionych wypadkach zarządzenia doraźne zmierzające do zapobieżenia lub usunięcia szkody albo niebezpieczeństwa stwierdzonego w toku czynności kontrolnych.

§ 9. W toku przeprowadzanych czynności inspektorzy-rzeczoznawcy i inspektorzy społeczni współdziałają z organizacjami społecznymi działającymi w kontrolowanych organach i jednostkach oraz w miarę potrzeby z komórkami kontroli wewnętrznej tych jednostek.

§ 10. 1. Inspektorzy-rzeczoznawcy i inspektorzy społeczni ustalają wyniki dokonanych czynności na podstawie zebranych dowodów, w szczególności — dokumentów, protokołów oględzin, przesłuchań i przyjęcia ustnych wyjaśnień oraz dowodów rzeczowych, zdjęć fotograficznych i innych dowodów, które należy przechowywać pod zamknięciem.

2. Wyniki kontroli są przedstawiane w protokole sporządzonym przez osoby przeprowadzające kontrolę, z opisem dokonanych ustaleń, w szczególności stwierdzonych zaniedbań i ich źródeł oraz środków zmierzających do ich usunięcia, jak również z wymienieniem osób odpowiedzialnych za stwierdzony stan rzeczy. Protokół podpisują i każdą stronę parafują inspektor-rzeczoznawca lub inspektor społeczny oraz kierownik organu lub jednostki kontrolowanej, który może zgłosić zastrzeżenia do poszczególnych ustaleń protokołu i odmówić jego podpisania, jednocześnie wyjaśniając pisemnie przyczyny odmowy.

3. Inspektorzy-rzeczoznawcy i inspektorzy społeczni przedstawiają wyniki kontroli organom zlecającym kontrolę z wnioskiem o podjęcie odpowiednich środków przewidzianych w przepisach o trybie wykonywania czynności kontrolnych przez Najwyższą Izbę Kontroli.

4. Prezes Najwyższej Izby Kontroli określi szczegółowy tryb działania inspektorów-rzeczoznawców i inspektorów społecznych oraz szczegółowe zasady sporządzania protokołu, o którym mowa w ust. 2.

§ 11. 1. Inspektorom-rzeczoznawcom przysługuje za wykonywanie zleconych czynności kontrolnych wynagrodzenie w wysokości do 5 tys. zł w stosunku miesięcznym, na zasadach określonych przez Prezesa Najwyższej Izby Kontroli.

2. Otrzymywanie wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 1, nie powoduje zawieszenia praw do zaopatrzenia rentowego w wypadku pobierania tego zaopatrzenia przez inspektora-rzeczoznawcę.

3. Inspektorom społecznym mogą być przyznawane za osiągnięte wyniki w ich pracy nagrody pieniężne przez organy zlecające czynności kontrolne.

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, Al. Ujazdowskie 1/3.
Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, ul. Powsińska 69/71
00-979 Warszawa (skrytka pocztowa 81), tel. 28-90-01 w. 608 i 42-14-78.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów
w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.